

прѣдлогъ, че войниците сж уморани, не само че неразрѣши увеличаванъето на охранението, а го намали, т. е. остави само аванпостната 4-а рота и една полурота отъ 1-а рота дежурна часть. Това распорѣждане нѣкакъ успокои всичкитѣ чинове въ дружината, та тази нощъ спяхъ на бивака като че се намирагъ у дома си, а не срѣщу неприятель, готовъ всѣка минута да ни нападне. При всичко, че нашия отрядъ бѣ доста малкъ въ сравнение съ неприятелския, но при едно усилно бдение и по-добро распорѣждане, нѣмаше да извеждаме ротитѣ си по трѣвога на позицията и въ видѣтъ на настѣпающия противникъ, а и опълченската дружина щѣше да бѣде изведена на позицията. На тази дружина, макаръ че малко се разчиташе, защото се командуваше само отъ единъ младъ офицеринъ, но ако начальника на отряда обърнеше повечко внимание къмъ неж и положение по-голѣми старания за бойната ѣ готовность, въ случая, тя можеше да бѣде твърдѣ полезна, което тя показа при отблъсването неприятеля на лѣвия флангъ на 31 октомври. Началника лично трѣбваше да отиде да събере и введе тази дружино въ боя. Ако въ боя на 1 ноември — прѣди обявлението на войната — капитанъ Филиповъ бѣ извелъ и опълчението на позицията, то въ този случай непрѣменно трѣбваше да поиска вежданъето ѣ на бивака още вечеръта срѣщу 3 ноемврий, кждѣто можеше да прѣнощува въ землянкитѣ на ротитѣ, които азъ искахъ да се изведатъ на позицията. Распорѣжданъето ми обаче се отмѣни и по този начинъ 1-а др. отъ струмския полкъ, която въ това врѣме азъ командовахъ въ съставъ 4 роти отъ 830 щика, а по извеждане разхода — 725, биде принудена